

Van : college van burgemeester en wethouders
Datum : 22 april 2014
Portefeuillehouder(s) : Molkenboer, Koster
Portefeuille(s) : Veiligheid, gezondheidsbeleid
Contactpersoon : T. Hoogendoorn
Tel.nr. : 06-83338347
E-mailadres : hoogendoorn.t@woerden.nl

Onderwerp:

Factsheet regulering wietteelt

Kennisnemen van:

Inhoud van bijgevoegde factsheet.

Inleiding:

Tijdens de rondvraag van de raadsvergadering van 30 januari heeft het college na vragen van D66 over het zogeheten wietmanifest besloten dit namens de gemeente Woerden mede te ondertekenen. In dit manifest werd minister Opstelten opgeroepen experimenten met gereguleerde wietteelt toe te staan c.q. mogelijk te maken.

Tijdens de commissie middelen van 12 februari 2014 heeft het CDA samen met enkele andere partijen aangegeven de discussie over de wenselijkheid van een dergelijke handtekening en het manifest an sich als summier te hebben ervaren. Burgemeester Molkenboer heeft toegezegd dat er in mei discussiestuk aan de raad voorgelegd zou worden op basis waarvan de discussie over de wenselijkheid van wietteelt gevoerd zou kunnen worden. Daarnaast heeft het CDA een aantal vragen gesteld die hieronder beantwoord worden.

Kernboodschap:

In bijgevoegde factsheet is een overzicht te vinden van feiten en cijfers over de teelt van, het gebruik van en de stof cannabis. Daarnaast is er een overzicht van argumenten vóór en tegen regulering van de wietteelt opgenomen. Deze informatie zou de gemeenteraad in staat moeten stellen op basis van feitelijke informatie een discussie te voeren over de wenselijkheid van regulering van de wietteelt.

*Vragen van het CDA***6. In welke mate staat de veiligheid in de wijken onder druk door wietteelt?**

In Woerden zijn er alleen al in 2013 5 wietkwekerijen opgerold. Elke wietkwekerij betekent een onveilige, brandgevaarlijke situatie in een woonwijk, gecreëerd ten behoeve van de kweek van softdrugs. Alle kwekerijen hadden vermoedelijk al meerdere oogsten opgeleverd. Het is onwaarschijnlijk dat met deze 5 kwekerijen alle kweek in Woerden een halt toe is geroepen. Dat betekent dat er elders in de gemeente nog potentieel brandgevaarlijke situaties aanwezig zijn.

Kwekerijen vormen ook een mogelijk doelwit voor ripdeals. Deze gaan vrijwel altijd gepaard met fors

geweld waarbij het risico op onschuldige slachtoffers reëel is. Wietkwekerijen trekken criminelen aan.

7. Is er, en in welke mate, in Woerden een bedreiging van de volksgezondheid als gevolg van drugsgebruik en in hoeverre komt dit door het hoge THC-gehalte?

THC is de schadelijke stof in cannabis. Hoe hoger deze waarde is, des te schadelijker is het gebruik. Vrijwel alle verkrijgbare wiet (met uitzondering van buitenlandse wiet) heeft een te hoge, en dus schadelijke, THC waarde. De vraag of de volksgezondheid onder druk staat is lastiger te beantwoorden. Uit cijfers blijkt dat tussen de 5% en 8% van alle personen tot 45 jaar de afgelopen maand cannabis gebruikt heeft. Dit zijn landelijke cijfers maar ze zullen redelijk te extrapoleren zijn naar Woerden. Overigens vallen deze cijfers in het niet bij cijfers over alcoholgebruik, dat volgens het RIVM hoger ingeschaald wordt op schadelijkheid dan cannabis.

Wat hierboven nog onvermeld blijft en waar weinig zicht op is, zijn de pesticiden en bestrijdingsmiddelen die ingezet worden tijdens de kweek. De schadelijkheid en effecten van deze middelen vormen een risicofactor voor de volksgezondheid.

8. In hoeverre is er in Woerden sprake van softdrugsgelateerde (georganiseerde) criminaliteit?

Concreter cijfers zijn niet voorhanden maar er is onmiskenbaar softdrugsgelateerde (georganiseerde) criminaliteit in Woerden. Zoals gezegd zijn er vorig jaar 5 kwekerijen opgerold. Er vindt straathandel plaats in Woerden (gepaard met harddrugs) en er zijn ook verdenkingen jegens enkele panden van waaruit gehandeld zou worden. Dit zijn bijzonder lastig aan te pakken en veerkrachtige vormen van criminaliteit.

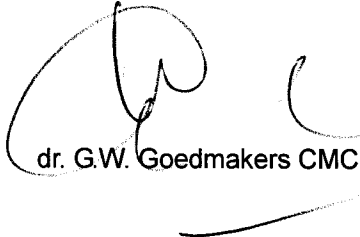
Vervolg:

n.v.t.

Bijlagen:

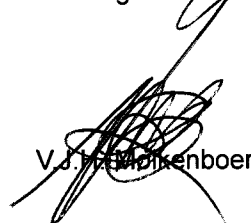
1. Factsheet discussie regulering cannabisteelt 2014 (14i 01517)

De secretaris

dr. G.W. Goedmakers CMC

De burgemeester

V.J. J. Molenboer

Factsheet discussie regulering cannabisteelt

Cannabis

De stof: Cannabis

- THC: de roes opwekkende stof in cannabis.
>15% grotere kans schizofrenie
- Canabidiol (CBD): beschermende werking psychotische klachten
hoge THC/CBD ratio verhoogt kans schizofrenie
- Herbiciden, pesticiden: onbekende gevolgen
(Bron: Presentatie 'cannabisbeleid is ook volksgezondheidsbeleid', door Prof. Dr. Dike van de Mheen, IVO.)

Product	n	THC (%) Gem. ± SEM	CBD (%) Gem. ± SEM
Nederwiet (sterkste)	224	17,0 ± 0,3	0,3 ± 0,05
Nederwiet (meest populair)	303	16,4 ± 0,2	0,4 ± 0,05
Buitenlandse wiet	92	7,6 ± 0,4	1,0 ± 0,15
Buitenlandse hasj	265	16,1 ± 0,4	6,1 ± 0,17
Nederhasj	66	30,7 ± 2,1	1,7 ± 0,32

THC-gehalte

- Hoe hoger het THC-gehalte, hoe sterker het effect en hoe sneller het effect optreed.
- De hoeveelheid THC die een cannabisplant produceert is verder afhankelijk van landbouwkundige factoren zoals licht, bodem, het CO₂-gehalte in de lucht, en de manier waarop de planten worden geoogst. In een warme en droge atmosfeer produceert de cannabisplant meer THC-bevattende harsen, terwijl ze in gematigde omstandigheden juist meer vezels zal produceren. Cannabisproducten afkomstig van binnen gekweekte planten zullen meer THC bevatten dan soortgelijke producten afkomstig van buitenkweek
- Verschijnselen van hoog THC-gehalte: misselijk, overgeven, angst, hallucinaties, verwardheid
- De sterkte van de wiet en hasj zoals deze wordt verkocht in Nederlandse coffeeshops wordt sinds 2000 gemonitord door het Trimbos-instituut. Tot 2005 was sprake van een toename van het gemiddeld THC-gehalte in nederwiet, sindsdien is het gemiddelde THC-gehalte enigszins gedaald en heeft zich daarna gestabiliseerd.
(bron: Trimbos-instituut 'THC, CBD en gezondheidseffecten van wiet en hasj', 2012)

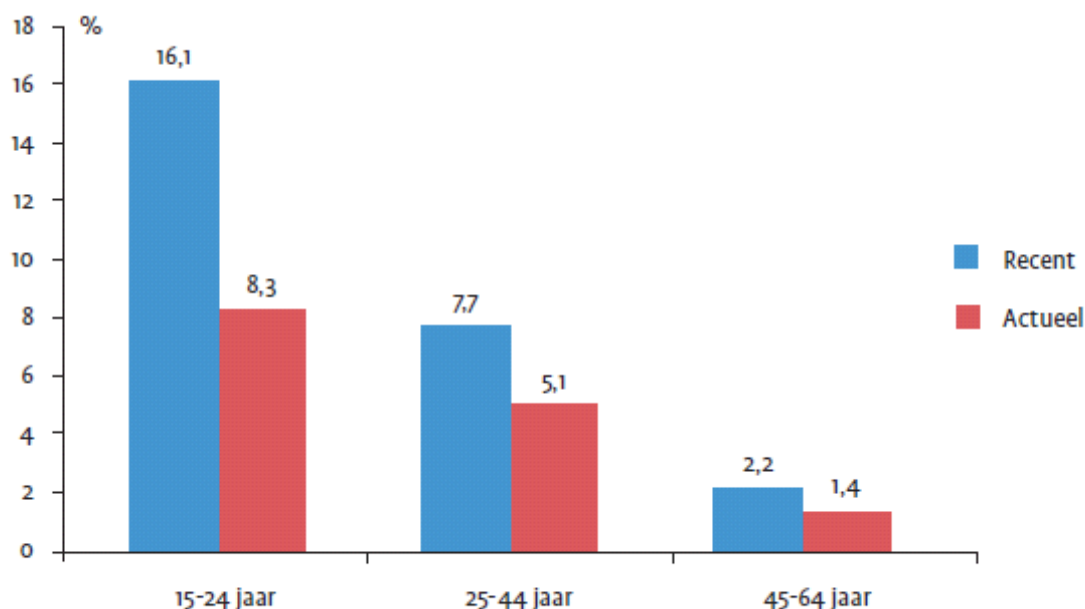
Soorten cannabis

- Er zijn vele soorten cannabis. Hieronder de belangrijkste soorten opgesomd.
- White Widow
- Skunk
- Northern Lights (kan een zeer hoog gehalte THC bevatten, tot bijna 40%)
- Haze: wordt vaak medicinaal gebruikt
- Nederwiet
(bron: Trimbos-instituut 'THC, CBD en gezondheidseffecten van wiet en hasj', 2012)

Gebruik

Algemene bevolking

Van alle (illegale drugs) wordt cannabis het meest gebruikt. In 1997, 2001, 2005, 2009 vonden peilingen plaats van het Nationaal Preventie Onderzoek (NPO). Vanwege een landelijk afstemmingstraject van leefstijlmonitoren zullen nieuwe cijfers over het cannabisgebruik in de algemene bevolking naar verwachting pas in 2015 verschijnen.

Percentage gebruikers recent (laatste jaar) en actueel (laatste maand) per leeftijdsgroep. Bron: NPO, IVO.

Leeftijd en geslacht (landelijk)

- Meer mannen dan vrouwen gebruiken cannabis
 - Consumptie van cannabis komt het meest voor onder jongeren en jongvolwassenen:
 - Het percentage recente gebruikers van cannabis is bijna twee keer hoger in de leeftijdsgroep 15-24 jaar vergeleken met 25-44 jarigen, en acht keer hoger vergeleken met mensen van 45-64 jaar.
 - De gemiddelde leeftijd van de recente cannabisgebruikers nam toe, van 27 jaar in 1997 naar bijna 31 jaar in 2005.
- (Bron: NPO, nationale drugmonitor 2012)

Gebruik van cannabis in de vier grote steden en in niet-stedelijk gebied onder mensen van 15 tot en met 64 jaar. Peiljaar 2009.

	Ooit	Recent	Actueel
Zeer sterk stedelijk ^I	38,7%	12,6%	8,2%
Sterk stedelijk ^{II}	27,5%	6,9%	3,7%
Matig stedelijk ^{III}	22,8%	5,6%	3,0%
Weinig stedelijk ^{IV}	17,5%	4,7%	3,0%
Niet-stedelijk ^V	18,5%	4,3%	2,6%

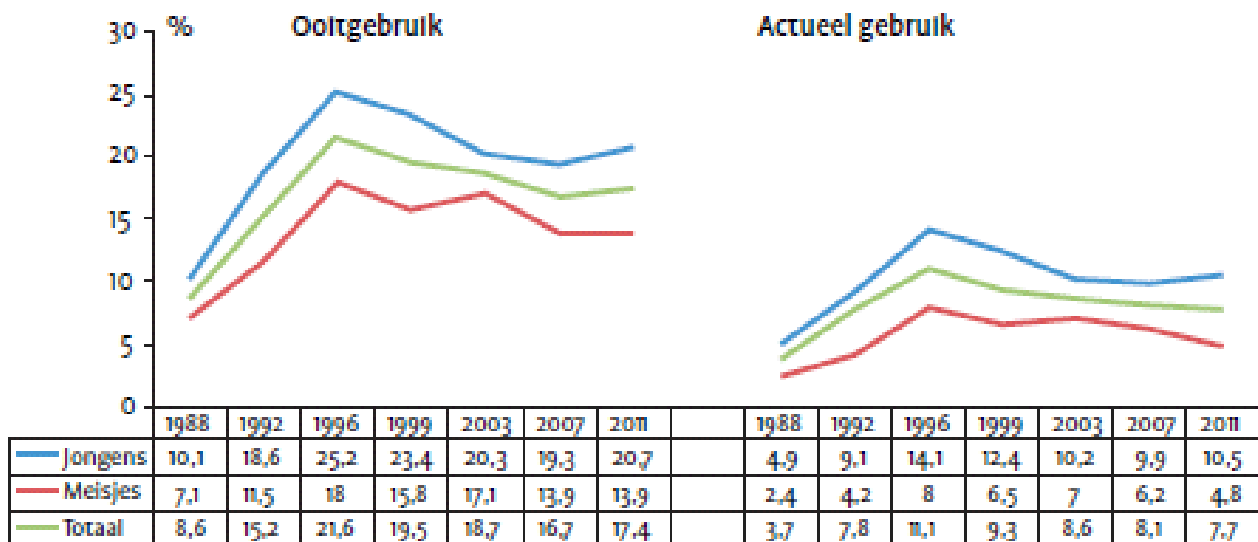
Percentage gebruikers ooit in het leven, recent (laatste jaar) en actueel (laatste maand). I. Definitie (CBS): gemeenten met meer dan 2 500 adressen per vierkante kilometer. Dit zijn: Amsterdam, Rotterdam, Delft, Den Haag, Groningen, Haarlem, Leiden, Rijswijk, Schiedam, Utrecht, Vlaardingen en Voorburg. II. Gemeenten met 1 500 - 2 500 adressen per vierkante kilometer. III. Gemeenten met 1 000 - 1 500 adressen per vierkante kilometer. IV. Gemeenten met 500-1 000 adressen per vierkante kilometer. V. Gemeenten met minder dan 500 adressen per vierkante kilometer. Bron: NPO, IVO/CBS.

De grote steden (landelijk)

- In 2009 was het percentage mensen dat ervaring heeft met cannabis in zeer sterk stedelijke gebieden ongeveer twee keer zo groot als in matig; weinig en niet-stedelijke gebieden.
- Ook in het percentage recente en actuele cannabisgebruikers is veruit het hoogst in zeer sterk stedelijke gebieden.
- Gemeente Woerden heeft een oppervlakte van 92,92 vierkante kilometer en 24450 adressen. Per vierkante kilometer heeft de Gemeente Woerden afgerond 264 adressen. In bovenstaande tabel valt de gemeente Woerden dus onder de 'V niet-stedelijk'. (Bron: NPO, nationale drugmonitor 2012)

Mate van consumptie (landelijk)

- Bijna eenderde (30,2%) van de actuele cannabisgebruikers nam (bijna) dagelijks cannabis, ofwel 1.3 procent van de totale bevolking van 15-64 jaar.
- Omgerekend naar de bevolking gebruiken in 2009 141 duizend mensen (bijna) dagelijks cannabis.
- Onder Nederlandse cannabisgebruikers varieerde het gemiddelde aantal joints van circa 1 voor degenen die minder dan een dag in de maand blowden tot circa 4 onder degenen die (bijna) dagelijks blowden. Mogelijk blowden vooral infrequente gebruikers minder, omdat zij relatief vaak hun joint delen. Van een joint die men deelt met anderen, gebruikt men zelf minder.
- Ook de gemiddelde hoeveelheid cannabis per joint nam toe van 0,16 gram tot 0,25 gram. De totale dagdosis varieerde van gemiddeld 0,2 gram tot 1,1 gram.
- Op basis van de jaarconsumptie per type gebruiker en het aantal gebruikers volgens het NPO in 2009 werd de totale cannabisconsumptie in een jaar geschat op tussen 44 en 69 ton per jaar. In deze schatting is de consumptie door toeristen niet meegerekend. (Bron: NPO, nationale drugmonitor 2012)

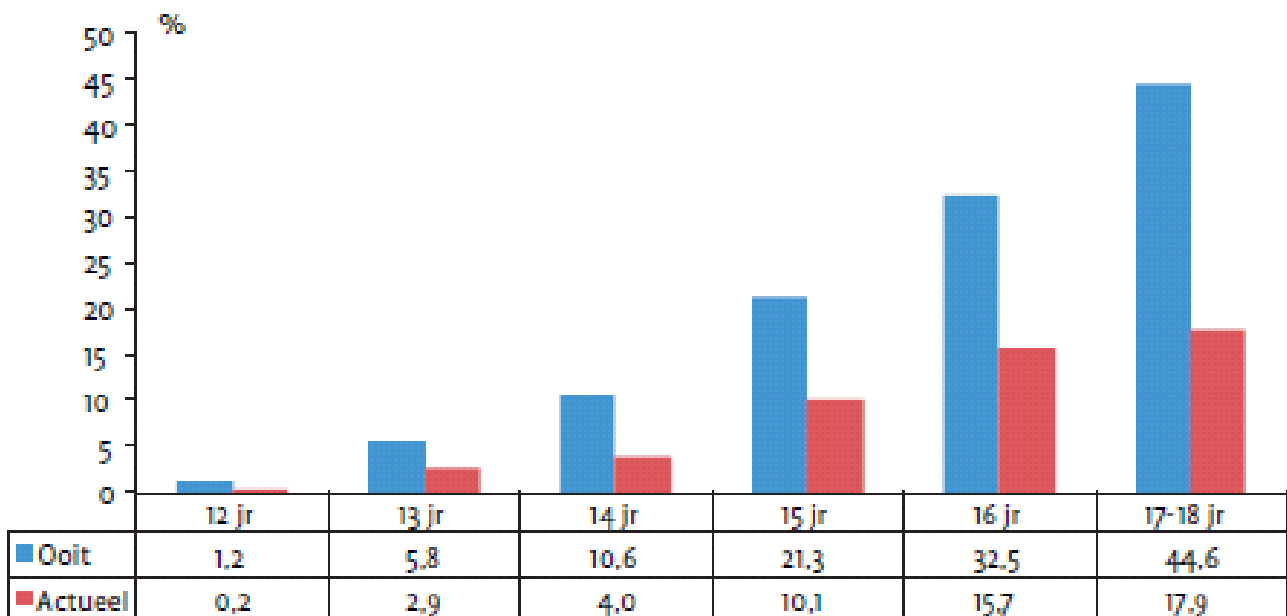

Percentage gebruikers ooit in het leven (links) en in de laatste maand (rechts). Bron: Peilstationsonderzoek, Trimbos-instituut

Jongeren (landelijk)

Het Trimbos-instituut peilt sinds het midden van de jaren tachtig in hoeverre leerlingen in groep zeven en acht van het basisonderwijs en op reguliere middelbare scholen ervaring hebben met alcohol, tabak, drugs en gokken. Dit gebeurt via het landelijke Peilstationsonderzoek scholieren. De laatste peiling werd in 2011 verricht.

- Vrijwel geen enkele scholier in groep zeven en acht van het basisonderwijs heeft ervaring met cannabisgebruik. In 2011 lag het percentage ooitgebruikers op 0,3 procent. In 2007 was dat 0,2 procent.
- Het figuur hierboven laat zien dat het percentage gebruikers van cannabis onder leerlingen van het voortgezet onderwijs sterk toenam tussen 1988 en 1996. Tussen 1996 en 2007 daalde het percentage jongeren dat ooit cannabis had gebruikt geleidelijk van 22 naar 17 procent, en bleef op dit niveau in 2011.
- Het percentage actuele gebruikers daalde tussen 1996 en 2003, en bleef rond het zelfde niveau in 2007 en 2011. Onder meisjes was het actueel gebruik in 2011 iets lager dan in 2003, maar dit verschil was niet statistisch significant.
- In 2011 lag zowel het ooitgebruik als het actueel gebruik van cannabis hoger onder jongens dan meisjes. Het verschil tussen jongens en meisjes in cannabisgebruik is variabel over de verschillende meetmomenten.

Percentage gebruikers ooit in het leven en in de laatste maand (actueel). Bron: Peilstationsonderzoek, Trimbos-instituut.

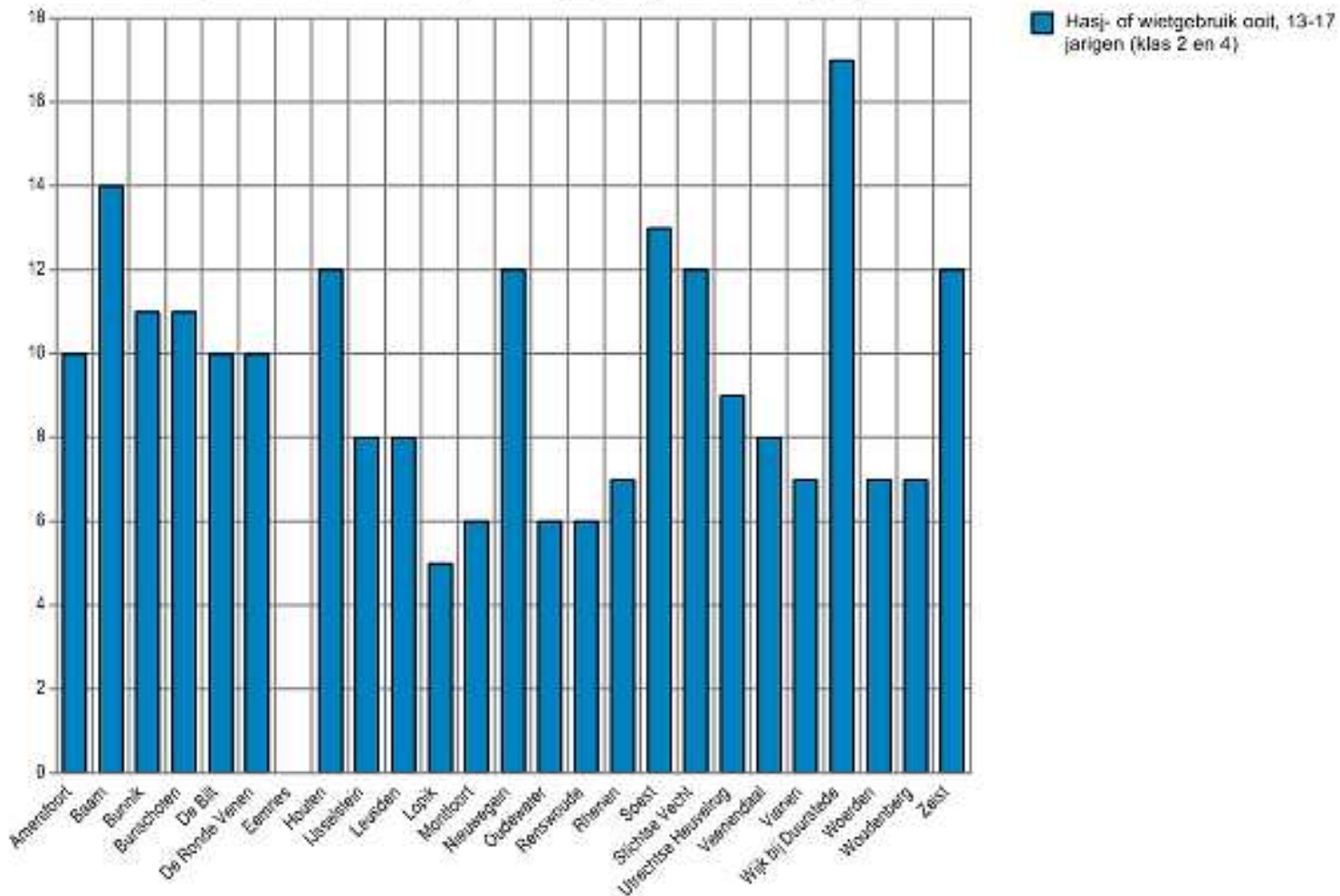
Leeftijd (landelijk)

- Bij scholieren neemt het gebruik van cannabis toe met de leeftijd. Maar weinig leerlingen van twaalf hadden in 2011 ervaring met cannabis (1%). Op zestienjarige leeftijd had een op de drie wel eens cannabis gebruikt (33%).
- Het percentage scholieren dat op zeer jonge leeftijd (14 jaar) al ervaring heeft met cannabis daalde van 19 procent in 2003 naar 11 procent in 2011. Onder jongens daalde dit percentage tussen 2003 en 2007 van 21 naar 13 procent en het bleef op dit niveau in 2011. Onder 14-jarige meisjes daalde het ooitgebruik van cannabis tussen 2003 en 2011 geleidelijk van 16 naar 8 procent.
- Een vroegere startleeftijd van cannabisgebruik wordt in verband gebracht met een verhoogd risico op het latere ontwikkelen van psychische stoornissen, afhankelijkheid, het gebruik van harddrugs en mogelijk cognitieve stoornissen.
(Bron: Peilstationsonderzoek Trimbos-instituut, nationale drugmonitor 2012)

Mate van gebruik (landelijk)

- Van de acht procent actuele gebruikers onder de scholieren in 2011 had ruim de helft (51%) niet meer dan een a twee keer cannabis gebruikt in de afgelopen maand. Een minderheid blowde meer dan tien keer (15%), meer jongens (18%) dan meisjes (8%).
- Per keer rookte de helft van de actuele gebruikers minder dan een joint (66% van de meisjes versus 42% van de jongens). Een op de drie (33%) rookt 1 tot 2 joints (geen verschil tussen jongens en meisjes). Van de actuele cannabis gebruikers rookt 17 procent drie of meer joints per keer: 21 procent van de jongens en 9 procent van de meisjes.
(Bron: nationale drugmonitor 2012)

Hasj- of wietgebruik ooit, 13-17 jarigen (klas 2 en 4) [%], 2012 - Gemeenten

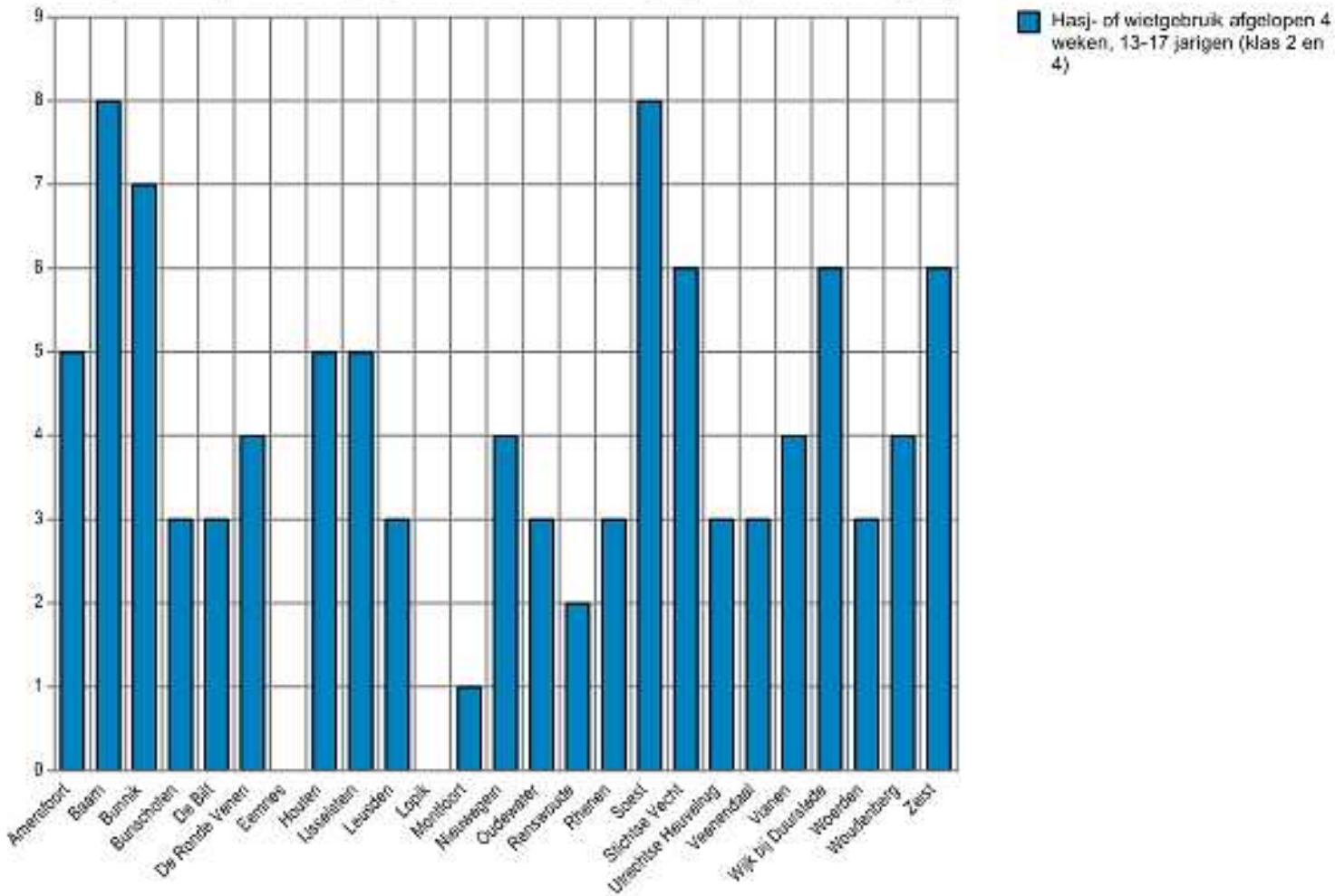

Bron: Schoolkracht

Cannabisgebruik ooit, 13-17 jarigen (klas 2 en 4), per gemeente (2012)

- In de gemeente Woerden heeft 7% van de jongeren tussen de 13 en 17 jarigen ooit cannabis gebruikt.
- Het hoogste percentage ooitgebruik in een gemeente is 17% van de jongeren.
- Het laagste percentage ooitgebruik in een gemeente is 5 % van de jongeren.
(Bron: Schoolkracht, www.GGData.nl)

Hasj- of wietgebruik afgelopen 4 weken, 13-17 jarigen (klas 2 en 4) [%], 2012 - Gemeenten

Bron: Schoonkracht

Cannabisgebruik afgelopen 4 weken, 13-17 jarigen (klas 2 en 4), per gemeente (2012)

- Tijdens de peiling had 3% van de jonge gebruikers in de gemeente Woerden in de voorafgaande 4 weken cannabis gebruikt
- Het hoogste percentage in een gemeente is 8%.
- Het laagste percentage in een gemeente is 0% (Bron: Schoonkracht, www.GGData.nl)

Plaats van aankoop (landelijk)

In de peiling van 2011 is gevraagd waar jongeren hun cannabis verkrijgen.

- Bijna vier op de tien (37%) actuele gebruikers gaf aan de cannabis van vrienden te krijgen zonder het zelf te hoeven kopen.
- Een vergelijkbaar percentage (39%) kocht de cannabis (ook) wel eens in een coffeeshop.
- Achttien procent kocht de cannabis wel eens bij een (huis)dealer. Tussen de zeven en dertien procent van de actuele gebruikers kocht de cannabis bij iemand anders thuis, op straat, in het park, en dergelijke, of rond school.
- Meer meisjes dan jongens verkregen cannabis via vrienden zonder het zelf te hoeven kopen; jongens kochten vaker in coffeeshops dan meisjes.
- Een aanzienlijk deel (38%) van de blowende scholieren tot en met 17 jaar zegt in 2011 de cannabis te hebben gekocht in een coffeeshop, meer jongens dan meisjes. Onbekend is in hoeverre deze jongeren zelf de cannabis hebben aangekocht in een coffeeshop of dit door anderen hebben laten doen.
- Het percentage dat wel eens cannabis aanschaft in een coffeeshop ligt het hoogst onder scholieren van 18 jaar en ouder. Bijna driekwart van de actuele gebruikers in deze groep maakt gebruik van een coffeeshop. (Bron: nationale drugmonitor 2012)

Gezondheidseffecten bij gebruik cannabis

- Verhoogd risico op schizofrenie, angst, paniek, psychotische symptomen
- Combinatie met tabak: roken → onder andere hart- en vaatziekten, longkanker
- Verslaving: tussen 0,5 en 1%
Cannabis is minder schadelijk voor het individu dan heroïne, cocaïne, tabak en alcohol (Bron: Presentatie 'cannabisbeleid is ook volksgezondheidsbeleid', door Prof. Dr. Dike van de Mheen, IVO.)
- Bijkomende schade door toevoeging van tabak aan joints. De effecten zijn vergelijkbaar met het roken van normale sigaretten en tabakswaaren

Effecten zijn niet voor alle personen gelijk

- Afhankelijk van feitelijk gebruik (frequentie en hoeveelheid)
- Afhankelijk van genetische aanleg (op bijv. schizofrenie)
- Afhankelijk van leeftijd, doel van het gebruik (genot, medicinaal)
(Bron: Presentatie 'cannabisbeleid is ook volksgezondheidsbeleid', door Prof. Dr. Dike van de Mheen, IVO.)

Cannabisteelt & repressief beleid

Feiten van de politie

- Belangrijke afzetlanden voor in Nederland geteelde hennep zijn Groot-Brittannië, Duitsland, Italië en Scandinavië.
- Het geld dat criminelen verdienen met illegale wietteelt investeren ze vaak in Nederland in vastgoed, luxegoederen en in 'normale' activiteiten zoals sportverenigingen.
- Misdaadondernemingen die zich bezighouden met de productie van wiet beheren vaak meerdere kwekerijen. Dit betekent dat zij het kweekproces organiseren, toezichhouders regelen, hulpkrachten aansturen en eventueel de geogoste wiet bewerken en afzetten.
(bron: politie)

Aangetroffen cannabiskwekerijen door politie, district West Utrecht

- In 2013 is door de politie 64 cannabiskwekerijen aangetroffen in het district West Utrecht
- Van de 64 cannabiskwekerijen bevonden zich er 5 in de gemeente Woerden.
- De meeste cannabiskwekerijen werden in Nieuwegein aangetroffen (19 kwekerijen).
(bron: politie)

Paradox van het repressief beleid ten aanzien van cannabisteelt:

- Hoe intenser de repressie, hoe hoger de prijs voor de consument
- Hoe hoger de prijs, des te groter de winstgevendheid van de productie en handel
- En dus groter de aantrekkingskracht voor velen
- Hoe intenser de repressieve aanpak, hoe meer mensen zich op de productie en distributie van cannabis storten
- En hoe meer middelen ze zullen inzetten
- Aantrekkingskracht het grootst op diegenen die niet aarzelen geweld te gebruiken: toename criminaliteit
(Bron: Presentatie bijeenkomst regulering cannabisteelt door Prof. Dr. Tom Decorte, Hoogleraar Criminologie.)

Collaterale schade van een repressief beleid ten aanzien van cannabisteelt:

- Oncontroleerbare illegale kanalen
- Grote financiële middelen van aanbieders
- Pushfactor voor georganiseerde misdaad
- Geografische verschuivingen of gedaanteveranderingen (ballon- of waterbedeffecten)
- Geen impact op het aanbod van cannabis of de toegankelijkheid tot cannabis voor de gebruiker

- Budgettaire niet vol te houden: hit-and-run strategie kan enkel de kleine schakels treffen, niet de organisaties
- Criminele ondernemers
- Systematisch geweld (afrekeningen, rip-offs, etc.)
- Aantasting van economische sectoren en economische macht van criminele organisaties
- Omkoping, witwassen
- Elektriciteitsdiefstal, brandonveilige situaties
- Geen greep op de kwaliteit, sterkte, zuiverheid van cannabis
(Bron: Presentatie bijeenkomst regulering cannabissteelt door Prof. Dr. Tom Decorte, Hoogleraar Criminologie.)

Kostenefficiëntie van een repressief beleid ten aanzien van cannabissteelt:

- Uitgaven aan 'veiligheid' (repressie)
- Overbelasting van strafrechtsbedelingsysteem
- Overbevolking in de gevangenis
- Reputatieschade politie/justitie/overheid
(Bron: Presentatie bijeenkomst regulering cannabissteelt door Prof. Dr. Tom Decorte, Hoogleraar Criminologie.)

Regulering Cannabissteelt

Reguleren: wat is het wel en wat is het niet?

- Reguleren betekent niet laissez faire, maar wel: de strijd tegen cannabis verder zetten met betere wapens.
- Reguleren gaat niet per se samen met commercialiseren.
- Reguleren is geen 'oplossing' voor het cannabisgebruik
- Reguleren creëert ruimte voor preventie
- Reguleren maakt het fenomeen 'cannabis' en 'cannabissteelt' ook zichtbaarder, hierdoor is het fenomeen beter wetenschappelijk onderzoekbaar.
- Reguleren verhoogt slagkracht jegens professionele criminelen.
(Bron: Presentatie bijeenkomst regulering cannabissteelt door Prof. Dr. Tom Decorte, Hoogleraar Criminologie.)

Mogelijkheden door regulering cannabissteelt:

- Meer grip op productie achtergrond & expertise van producent, kweektechnieken en – omstandigheden, toegestane verwerkings- of bewerkingsprocedures, maximale productiecapaciteit, kwaliteitscontrole van het eindproduct.
- Wijze waarop cannabisproducten beschikbaar mogen zijn ten behoeve van volksgezondheid standaarddosis, toegelaten plantvariëteiten, maximale sterkte, kwaliteitsnormen, verplichtingen inzake verpakking en bijsluiters, beschikbaarheid van verschillende cannabisproducten, verbod op reclame.
- Prijzenpolitiek
Taksen en rechtstreekse prijsbepalingen, daling van de middelen die in handen van professionele criminelen komen, meerinkomsten kunnen ingezet worden voor reductie van de vraag.
- Regulering van de distributie- of verkooppunten
Inplanting van dichtheid van verkooppunten, responsabilisering van verkopers, sanctioneren van verkopers die zich niet aan de regels houden, eisen opleggen aan verkopers, systeem van rantsoenering.
- Regulering van de gebruikers
Minimumleeftijd, persoonlijk vergunningensysteem, ingezetencriterium, beperking van het aantal plaatsen waar gebruikt mag worden.
(Bron: Presentatie bijeenkomst regulering cannabissteelt door Prof. Dr. Tom Decorte, Hoogleraar Criminologie.)

Barrières voor een debat over de regulering van cannabisteelt (of andere alternatieven):

- Het cannabisverbod beschermt jonge of kwetsbare mensen (discutabel)
- Cannabis is ondertussen een hard drugs geworden (discutabel)
- Cannabis zal door regulering spotgoedkoop worden (discutabel)
- De georganiseerde misdaad laat zich niet verdrijven
- Internationale verdragen staan regulering niet toe
- Voor regulering is internationale consensus nodig
(Bron: Presentatie bijeenkomst regulering cannabisteelt door Prof. Dr. Tom Decorte, Hoogleraar Criminologie.)

Juridische ruimte voor regulering

De VN-drugsverdragen

- De VN-drugsverdragen hebben een belangrijke invloed op onze nationale wetgeving met betrekking tot de strafbaarstelling van de teelt van cannabis. In dit verband zijn twee VN-verdragen van belang: het Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen (1971) en het Verdrag tegen sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen (1988).
- Het Enkelvoudig Verdrag (EV) verplicht Nederland tot het internationaal bestrijden van het misbruik van cannabis. Daarnaast moet Nederland door middel van wetgevende en administratieve maatregelen het bezit, het gebruik, de vervaardiging, de afgifte van, de uit- en invoer, de handel in en de productie van cannabis beperken tot medicinale en wetenschappelijke doeleinden (artikel 4 EV). Ook neemt een verdragspartij alle bijzondere maatregelen van toezicht die naar haar mening noodzakelijk zijn 'in verband met de bijzondere gevaarlijke eigenschappen' van cannabis, zoals het verbieden van de productie en het gebruik van cannabis (artikel 2 lid 5 sub b EV). Volgens artikel 36 sub a EV moeten verdragspartijen maatregelen nemen die ervoor zorgen dat onder andere de verbouw, de productie, het bezit en de verkoop van cannabis strafbare feiten zijn.
- Het Sluikhandelverdrag (SV) is gericht op het versterken en aanvullen van het Enkelvoudig Verdrag en het vergroten en bevorderen van de internationale samenwerking ten aanzien van de sluikhandel. Artikel 3 lid 1, onder a, sub I SV vereist de strafbaarstelling van de productie, vervaardiging, extractie, bereiding, aanbod, aanbod ten verkoop, distributie, verkoop, levering op welke voorwaarde ook, bemiddeling, verzending, verzending in, doorvoer, vervoer, in- en uitvoer van verdovende middelen in strijd met het Enkelvoudig Verdrag. Sub II vereist de strafbaarstelling van de teelt van cannabisplanten voor de productie van cannabis wanneer die in strijd komt met de bepalingen van het Enkelvoudig Verdrag. Verdragspartijen nemen ook maatregelen die het bezit, de aankoop of de teelt voor persoonlijk gebruik, in strijd met de bepalingen van het Enkelvoudig verdrag, strafbaar stellen (artikel 3 lid 2 SV).
- De VN-drugsverdragen lijken niet veel ruimte te bieden voor regulering. Geopperd is dat legalisering van cannabisteelt is te bewerkstelligen door wijziging van de relevante VN-drugsverdragen. Juridisch is dit in elk geval mogelijk; artikel 47 EV en artikel 31 SV zetten de procedures uiteen volgens welke verdragswijzigingen dienen plaats te vinden. Het aantal verdragspartijen bij het EV bedraagt in totaal 184 en bij het SV 188. Het zal daarvoor niet eenvoudig zijn om tot wijziging van deze verdragen te komen en (indien het al mogelijk is, waarschijnlijk een proces van jaren behelzen
(Bron: Rapport 'internationaal recht en cannabis')

Artikel 4 EV jo. Artikel 14 lid 2 SV

- Uit artikel 4 EV en artikel 14 SV vloeien verplichting voort om ter bestrijding van onder meer cannabisteelt voor recreatief gebruik de noodzakelijk respectievelijk aangewezen maatregelen te nemen.
- Weliswaar bevatten deze bepalingen geen 'safe guard clauses', maar doordat deze bepalingen weinig specifiek aangeven hoe aan deze verplichtingen invulling dient te worden gegeven, hebben de verdragsstaten tamelijk veel ruimte voor een eigen aanpak.
- Het zou echt wel ingaan tegen deze bestrijdingsverplichtingen om cannabisteelt voor recreatief gebruik te legaliseren of anderszins toe te staan.
(Bron: Rapport 'internationaal recht en cannabis')

Artikel 36 EV jo. Artikel 3 SV

- Zowel artikel 36 EV als artikel 3 SV biedt verdragspartijen een uitweg met betrekking tot de verplichting tot strafbaarstelling. Ondanks dat de partijen zoveel mogelijk moeten voldoen aan de verdragen, moet de verplichting tot strafbaarstelling verenigbaar zijn met 'de grondwettelijke beginselen en grondbeginselen van het rechtstelsel van een verdragspartij'. Dit betekent dat een verdragspartij aan de verplichtingen kan ontsnappen op grond van beginselen in de grondwet of op basis van beginselen in haar rechtstelsel.
- De uitleg van artikel 3 SV leidt tot de conclusie dat er geen ruimte is om op basis van algemeen beleid van vervolging af te zien voor strafbare feiten waarbij de autoriteiten bekend zijn met zowel die feiten zelf als de plegers ervan. Dit geldt in elk geval voor meer ernstige drugshandelingen, wat wil zeggen: handelingen die geen drugs op kleine schaal betreffen en/of niet voor eigen persoonlijk gebruik plaatsvinden. Cannabisteelt ten behoeve van de bevoorrading van coffeeshops zal dus niet strafrechtelijk kunnen worden gedoogd volgens artikel 3 lid 6 SV. Ingeval het gaat om bezit, koop en teelt voor persoonlijk gebruik, lijken autoriteiten iets meer ruimte te kunnen nemen.
(Bron: Rapport 'internationaal recht en cannabis')

Voorbehoud inzake het Sluikhandel Verdrag

- Op grond van het voorbehoud dat Nederland inzake het Sluikhandel Verdrag heeft gemaakt kan regulering van cannabisteelt mogelijk worden gemaakt.
(Bron: J. Brouwer in : Wouter Boonstra, 'buitenland houdt wietteelt niet tegen', binnenlands Bestuur 8 februari 2013.)
- Er staan echter juridische belemmering zelfstandig in de weg voor het toelaten van cannabisteelt op grond van het voorbehoud:
 1. De verplichting tot strafbaarstelling en vervolging onder het Enkelvoudig Verdrag
 2. De internationale publiekrechtelijke fixatie van de inhoud en werking van voorbehouden, het geen zich verzet tegen latere uitbreiding van de toepassing ervan
 3. De 'object en purpose' van het Sluikhandel Verdrag. De toepassing van een voorbehoud moet verenigbaar zijn met het 'voorwerp en doel' van het verdrag; zie artikel 19 aanhef en sub c Weens Verdragenverdrag.
 4. De in beginsel niet-strafrechtelijke verplichtingen om cannabisteelt en –gebruik tegen te gaan (artt 4, 33, 27 en 38 EV en art 14 SV).
(Bron: Rapport 'internationaal recht en cannabis')

Buitenlandse en gemeentelijke reguleringsmodaliteiten

Cannabisteelt voor recreatief gebruik via gereguleerde legalisering

- Uruguay is de eerste staat ter wereld en tevens de eerste en voornamelijk enige die partij is bij de VN-drugsverdragen die cannabisproductie, distributie en bezit gericht op recreatief gebruik formeel heeft gelegaliseerd. De eerste jurisdicties in de wereld die tot zodanige legalisering overgingen zijn evenwel de deelstaten Washington en Colorado van de Verenigde Staten.
- Uruguay en de deelstaten Colorado en Washington staan grootschalige cannabisteelt, - distributie en -verkoop onder een vergunningstelsel toe aan commerciële bedrijven (ondernemingen met winst oogmerk) die daarbij belastingplichtig zijn. Uruguay en deelstaat Colorado hebben ook thuisteelt gelegaliseerd: in beide gevallen tot maximaal zes planten. In Uruguay is dat alleen voor eigen persoonlijk gebruik, terwijl in Colorado men uiteindelijk ook 28,35 gram (een ounce) aan een andere volwassene mag doen toekomen. In de deelstaten Colorado en Washington mogen volwassenen (minimaal 21 jaar) 28,35 gram (een ounce) cannabis bezitten en grotere hoeveelheden drank en etenswaar die cannabisextract bevatten. In Uruguay kunnen volwassenen per individuele gebruiker tot 40 gram recreatieve cannabis kopen bij een farmacie. Uruguay heeft voorts gezamenlijke teelt in collectieve 'Cannabis Clubs' gelegaliseerd. Deze clubs hebben 15 tot maximaal 45 leden en mogen in totaal maximaal 99 planten telen, proportioneel afhankelijk van het aantal leden
- Het is niet duidelijk of Uruguay en de deelstaten Colorado en Washington van opvatting zijn dat zij met de – gereguleerde – legalisering van cannabisteelt wel of niet overeenkomstig de VN-drugsverdragen handelen. Wat betreft Uruguay blijkt dat niet uit de RAND-overview, terwijl ook een recent Statement van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Uruguay daarover niet concluderend is.
- Enigszins anders ligt het voor de deelstaten Colorado en Washington. Daarover doet zich in de Verenigde Staten een ingewikkelde discussie voor, waarin het erom gaat of deelstaten in de federale structuur van de Verenigde Staten wel of niet zijn gebonden aan door de federale staat aangegane internationale verdragen. Daarover verdient opmerking dat ingevolge artikel

27 Weens Verdragenverdrag een verdragspartij zich niet mag beroepen op de bepalingen van zijn nationale recht om het niet ten uitvoer leggen van een verdrag te rechtvaardigen, en dat artikel 29 van dit verdrag inhoudt dat een verdrag tussen een of meer staten elke staat die hierbij partij is ten opzichte van zijn gehele grondgebied bindt. Daarbij geldt dat 'a State cannot adduce as against another State its own Constitution with a view to evading obligations incumbent upon it under international law or treaties in force'. En voorts dat 'the international responsibility of a State is engaged by the action of the competent organs and authorities acting in that State, whatever they may be'. Dit laatste overwoog het Internationaal Gerechtshof in een zaak waarin de 'competent organs and authorities acting in that State' zag op (de gouverneur van) een deelstaat van de Verenigde Staten; het Hof oordeelde dat de deelstaat 'is under the obligation to act in conformity with the international undertakings of the United States'.

- Voor Nederland is van belang dat uiteraard ook gemeenten internationaal publiekrechtelijk verplicht zijn zich aan door Nederland gesloten verdragen te houden.
- Overigens beoordeelt de International Narcotics Control Board de legalisering door Uruguay en de deelstaten Colorado en Washington als een schending van de VN-drugverdragen. (Bron: Beau Kilmer, Kristy Kruithof, Mafalda Pardal, Jonathan P. Caulkins & Jennifer Rubin, Multinational overview of cannabis production regimes, RAND Europe/WODC, 2013)

Regulering door toezicht en een vergunningenstelsel

- In Uruguay krijgt een nieuw op te richten agentschap, het Instituto de Regulacion y Controle del Cannabis (IRCCA), de taak de regulering te effectueren. De IRCCA is verantwoordelijk voor het verlenen van vergunningen aan commerciële bedrijven voor cannabisteelt, -distributie en verkoop, voor het verlenen van vergunningen om een Cannabis Club op te richten, en voor de registratie van gebruikers, thuishouder en deelnemers aan Cannabis Clubs. Commerciële cannabisteelt is ook afhankelijk van vergunningverlening in de deelstaten Colorado (door de Department of Revenue) en Washington (door de State Liquor Control Board). Volgens de Uruguayaanse wet kan commercieel geteelde cannabis – voor zowel medisch als recreatief gebruik – alleen door een farmacie worden verkocht. Voor zover het om recreatieve cannabis gaat, mogen de apotheken slechts aan volwassenen verkopen en bovendien per individuele gebruiker niet meer dan 40 gram per maand. In de deelstaten Colorado en Washington wordt cannabis verkocht door 'retail stores' die daarvoor een vergunning hebben.
- Interessant is dat Uruguay benadrukt dat het reguleringskader van Wet Nr. 19.172 aansluit bij de artikelen 29 t/m 31 EV. Daarmee lijkt men te willen betogen dat de Uruguayaanse gereguleerde legalisering materieel in overeenstemming met de verdragsverplichtingen is.
- Het vergunningenstelsel onder het verdrag heeft betrekking op teelt, vervaardiging, handel en distributie van verdovende middelen voor 'geneeskundige en wetenschappelijke doeleinden'. Daarvan is bij cannabis voor recreatief gebruik nu juist geen sprake, zodat een reguleringssysteem dat betrekking heeft op cannabis voor recreatief gebruik niet binnen de kaders van het verdrag ligt. Dat geldt dan ook voor het Europees recht.
- Materieel sluit een vergunningenstelsel voor teelt, vervaardiging, handel en distributie van recreatieve cannabis in zekere zin wel bij het verdrag aan, daar zodanig systeem tot controle en daarmee beheersing en beperking van de drugsmarkt leidt. (Bron: Rapport 'internationaal recht en cannabis')

Democratische beslissingen als legitimatie van de legalisering van cannabisteelt

- Voor zowel Uruguay als de deelstaten Colorado en Washington geldt dat de daar gereguleerde legalisering van onder meer cannabisteelt democratisch tot stand zijn gekomen.
- Kan een staat zich met beroep op een intern democratische proces en/of een meerderheidsdraagvlak ontworstelen aan de verdragsverplichtingen om cannabisteelt te verbieden en bestrijden? Ja en nee.
- Nee, omdat opvattingen onder een meerderheid van de bevolking of de kiezers als zodanig niets afdoen aan de verplichtingen die een staat internationaal via een verdrag – en dus ten opzichte van andere staten – op zich heeft genomen. Het zich niet houden aan verdragsverplichtingen levert volkenrechtelijk een onrechtmatige daad ('wrongful act') op.
- Daarnaast kan een democratisch proces ertoe leiden dat de staat de verdragsverplichtingen opheft door het verdrag op te zeggen. In dit opzicht is het antwoord op bovenstaande vraag dus ja. Maar zolang van opzegging geen sprake is, blijft Nederland in elk geval op basis van

het internationaal publiekrecht gehouden in overeenstemming met de VN-drugsverdragen te handelen.

(Bron: Rapport 'internationaal recht en cannabis')

Cannabis Social Clubs in Uruguay, België en Spanje

- Hiervoor kwam al naar voren dat in Uruguay gezamenlijke teelt in collectieven c.q. clubs is gelegaliseerd. Deze clubs hebben 15 tot maximaal 45 leden en mogen in totaal maximaal 99 planten telen proportioneel afhankelijk van het aantal leden. De club dient een vergunning te hebben van het Instituto de Regulacion y Controle del Cannabis, welk orgaan ook de deelnemers in de club registreert.
- Ook België en Spanje kennen zogenoemde Cannabis Social Clubs (CSC's), maar deze zijn niet gelegaliseerd. In België zijn verschillende CSC's actief. De eerste daarvan is een in 2006 opgerichte vereniging zonder winstoogmerk (non-profit) die opereert onder de naam 'Trekt Uw Plant'. Deze had 370 leden in december 2013.
- In de vereniging telen de leden collectief cannabis in niet voor het publiek toegankelijke ruimtes, waarbij het totaal aantal planten niet groter is dan het totaal aantal leden. 244 leden heeft een eigen plant waarvan hij of zij de opbrengst ontvangt. De leden betalen contributie voor de teelkosten. Lidmaatschap staat open voor volwassenen die in België wonen, welke zowel medische als recreatieve cannabisgebruikers kunnen zijn. De vereniging verricht ook onderzoek naar cannabisteelt, teneinde volksgezondheidsrisico's te minimaliseren, en informeert de leden over de onderzoeksresultaten.
- De Staatssecretaris van Justitie van België maakt echter duidelijk dat de CSC 'Trekt Uw Plant' in strijd handelt met de Belgische strafwet en met de internationale verdragen, en dat de activiteiten van de club bovendien niet binnen de richtlijn vallen omdat de club cannabis bezit voor anderen en bovendien drugsgebruik door anderen faciliteert.
- Spanje heeft meer dan vierhonderd Cannabis Social Clubs. De Spaanse Federatie van Cannabis Social Clubs definieert een CSC als een vereniging van volwassenen die met elkaar cannabis produceren en delen zonder daarbij ook aan derden te distribueren.
- Een CSC kan als zodanig functioneren indien bovendien onder meer de vestigingsplaats ervan alleen toegankelijk is voor leden, er geen handel tussen leden plaatsvindt, de cannabis alleen in de CSC kan worden gebruikt en er hooguit een beperkt bedrag hoeft te worden betaald.
- Voor zover het nationaal recht betreft, hebben CSC's in Spanje wat meer ruimte dan in België. Het bezit en gebruik van cannabis is wel verboden in Spanje, maar overtreding van het verbod is geen strafbaar feit, in elk geval niet wanneer het daarbij gaat om kleine hoeveelheden en het gebruik plaatsvindt in de privésfeer.
- Rechterlijke instanties interpreteren de relevante wetgeving doorgaans op een manier die gezamenlijk gebruik ('shared consumption') en gezamenlijke teelt voor persoonlijk gebruik toelaat omdat het in feite om 'eigen consumptie' gaat. Dit leidt tot onder meer vrijspraken van leden van CSC's. Argumenten die daarbij een rol spelen zijn dat de CSC geen commercieel doel nastreeft, dat de teelt geldt als de demonstratie van collectieve wil in de context van persoonlijke autonomie, dat consumptie plaatsvindt in besloten plaatsen, dat het om kleine hoeveelheden gaat, dat de CSC een klein aantal leden heeft, dat er weinig wordt gedeeld tussen leden, dat de consumptie plaatsvindt onmiddellijk na ontvangst van de teeltopbrengst, dat de leden cannabisgebruikers zijn. Indien teelt echter plaatsvindt ter stimulering, begunstiging of facilitatie van illegaal drugsgebruik door de opbrengst ervan aan derden ter beschikking te stellen, is wel sprake van een strafbaar feit, ook indien dit door CSC's gebeurt. (Bron: Beau Kilmer, Kristy Kruihof, Mafalda Pardal, Jonathan P. Caulkins & Jennifer Rubin, Multinational overview of cannabis production regimes, RAND Europe/WODC, 2013)

Cannabis Social Clubs toelaatbaar onder de VN-drugsverdragen en Europese drugsreggeving?

- De strafbaarstelling van teelt, bezit en koop van verdovende middelen – waaronder cannabis – voor persoonlijk gebruik wordt in elk geval vereist door artikel 3 lid 2 SV. Voor handelingen die onder deze bepaling ressorteren, geldt een minder streng regime dan gebruikelijk, onder meer doordat staten daarbij meer ruimte hebben om op grond van opportuïteitsafwegingen van vervolging af te zien. Voor alle overige handelingen met cannabis geldt het – strengere – standaard regime van artikel 36 lid 1 EV en artikel 3 lid 1 SV. Deze bepalingen verplichten tot strafbaarstelling van onder meer teelt, productie, vervaardiging en bezit van cannabis die niet voor persoonlijk gebruik is.
- Hier vallen ook alle commerciële activiteiten met cannabis voor persoonlijk gebruik. Dit blijkt ook daaruit dat artikel 36 lid 1 EV en artikel 3 lid 1 SV eveneens de strafbaarstelling van

onder meer handel, distributie, aanbieding en verkoop van cannabis vereisen. Ook teelt, bezit en koop van grotere hoeveelheden dan voor eigen persoonlijk gebruik redelijkerwijs nodig zijn, kunnen moeilijk worden aangemerkt als te zijn gericht op persoonlijk gebruik, zodat ook bij dergelijke hoeveelheden het standaard regiem van toepassing is dat geldt voor artikel 36 lid 1 EV en artikel 3 lid 1 SV. In zoverre is niet-kleinschalige cannabisteelt dus aan het standaard regiem onderworpen.

- Omdat dus voor artikel 3 lid 2 SV (onder meer teelt voor persoonlijke consumptie) een lichter regiem geldt dan voor artikel 3 lid 1 SV en artikel 36 lid 1 EV (cannabisteelt voor niet-persoonlijk gebruik), is van belang vast te stellen aan welk regiem gezamenlijke teelt binnen een CSC is gebonden. Dit betekent dat een verdragsstaat kan oordelen dat de activiteiten van CSC's slechts strafbaar dienen te zijn ingevolge artikel 3 lid 2 SV, zodat er daarbij enige ruimte is om ook beleidsmatig van vervolging van – de leden van – zulke clubs af te zien.
- Wat betreft het Europees recht vallen Cannabis Social Clubs binnen de daardoor vereiste strafbaarstellingen, terwijl er ook daarbij uiteindelijk opportuniteitsruimte is om van vervolging van (de leden van) deze clubs af te zien. Allereerst is dan van belang dat alle handelingen die in artikel 2 Kaderbesluit illegale drugshandel worden genoemd, strafbaar moeten worden gesteld. Het gaat daarbij onder meer om cannabisteelt. Buiten die strafbaar-stellingsplicht vallen handelingen met cannabis die 'uitsluitend' voor eigen persoonlijk recreatief gebruik plaatsvinden, aldus artikel 2 lid 2 Kaderbesluit.
- Een taalkundige uitleg van het Kaderbesluit impliceert dat de daarin opgenomen verplichtingen ook gelden voor gezamenlijke teelt en consumptie in Cannabis Social Clubs, aangezien bij gezamenlijke teelt geen sprake is van teelt voor uitsluitend eigen gebruik. Daarbij komt dat ook de hoeveelheid planten in zo'n club mogelijk als niet-kleine hoeveelheid wordt gezien, zodat de teelt in de club ook om die reden buiten de clausulering valt van artikel 2 lid 2 Kaderbesluit.
- Omdat zodanige teelt om de hierboven genoemde redenen echter niet als 'ernstig' hoeft te gelden, is er ook wat betreft de door het HvJ EU aangenomen vervolgingsplichten – ervan uitgaande dat deze op zichzelf van toepassing zijn op het Kaderbesluit – ruimte om vanwege opportuniteitsoverwegingen beleidsmatig van vervolging af te zien.
(Bron: Rapport 'internationaal recht en cannabis')

Argumenten pro en contra regulering cannabisteelt

Argumenten pro regulering van cannabisteelt

- Met regulering komt er een einde aan ongezonde en onveilige situaties, met regulering kunnen duidelijke eisen worden gesteld aan het totale bedrijfsproces van de cannabisteelt. Eisen kunnen onder meer betrekking hebben op de brandveiligheid, de technische installaties, de verpakkingen van cannabis, de beveiliging van de kweeklocatie, de kwantiteit en kwaliteit van de bestrijdingsmiddelen.
- het reguleren van cannabisteelt draagt bij aan een duidelijke scheiding tussen softdrugs en harddrugs. Immers, als de hele cannabisketen gereguleerd is, zijn er geen harddrugs meer verkrijgbaar bij softdrugsverkopers/telers.
- Door legalisering zijn extra inkomsten mogelijk door heffing van BTW op de verkoop van cannabis
- Het reguleren van de cannabisteelt heeft volgens een aantal gemeenten ook economische voordelen. Zo kan de coffeeshopbranche (EU-breed) gefiscaliseerd worden. Ook bevordert regulering de werkgelegenheid (voor laaggeschoolden) en genereert zij belastingopbrengsten en sociale premies.
- Daarnaast zal regulering zorgen voor een aanzienlijke ontlasting voor politie en justitie. De overlast door illegale teeltlocaties zal immers teruglopen en de opsporingscapaciteit lekt niet langer weg naar 'laaghangend fruit' (de kleine teler).
- Ten slotte zou regulering een stabiele markt bevorderen: coffeeshophouders kunnen tegen concurrerende prijzen verschillende soorten wiet aanbieden en hoeven zich geen zorgen te maken over de continuïteit van de bedrijfsvoering, omdat ze hun producten tijdig en in voldoende mate geleverd krijgen
- Legalisering & regulering is de enige manier om cannabisteelt uit de criminele sfeer te halen.
- Regulering van cannabis draagt bij aan de individuele keuzevrijheid wat betreft intoxicatie. Cannabis is volgens sommigen beduidend minder riskant dan legale middelen als alcohol en tabak.

Argumenten contra regulering van cannabisteelt:

- Legale cannabiskwekerijen kunnen nooit concurreren met een illegale kwekerij, omdat alle kosten moeten worden doorberekend in het eindproduct. Het zal dus aantrekkelijk blijven om illegaal cannabis te kweken.
- Legale cannabiskwekerijen worden het mikpunt van meedogenloze hennep-rippers. De criminaliteit zal verharderen. Ook de Nationale politie is bang dat criminelen de cannabiskwekerijen met extreem geweld zullen overvallen.
- Het aantal illegale kwekerijen zal niet (direct) verminderen. Er vindt waarschijnlijk slechts een verschuiving van de afzetmarkt plaats, van binnen- naar buitenland. Minister Opstelten heeft aangegeven dat 80% van de het cannabis afkomstig uit legale cannabiskwekerijen voor de export gebruikt zal worden indien er legalisatie plaats zal vinden.
- Regulering vindt geen ruimte in de VN-drugsverdragen. Wijziging van deze verdragen wordt bemoeilijkt door het aantal verdragstaten.
- Vanuit het Europees recht komt daar wat betreft fiscalisering van cannabisteelt bij dat drugshandel niet zonder meer kan worden belast nu die handel verboden is. De jurisprudentie van het Hof van Justitie EU houdt in 'dat geen omzetbelastingsschuld ontstaat bij de illegale levering van verdovende middelen, die in het binnenland onder bezwarende titel wordt verricht, voor zover die producten geen deel uitmaken van het door de bevoegde autoriteiten streng bewaakte handelsverkeer ten behoeve van gebruik voor medische en wetenschappelijke doeleinden.' En voorts: 'Dit geldt eveneens voor de illegale levering van henneproducten, ook wanneer de autoriteiten van een Lidstaat in het kader van een selectief vervolgingsbeleid de kleinschalige detailhandel in die verdovende middelen niet systematisch strafrechtelijk vervolgen.' (HvJ EG 5 juli 1988, zaak 289/86, Jur. 1988/3655, NJ 1989/545, FED 1988/496, m.nt. Bijl.)
- Voor de georganiseerde misdaad is de export veel te lucratief om te stoppen met illegale teelt.
- Het toestaan van cannabisteelt zal ertoe leiden dat georganiseerde criminaliteit die thans verantwoordelijk is voor die teelt, nieuwe criminele markten zal creëren. Het zou daarbij kunnen gaan om een verplaatsing naar meer ernstige criminaliteit
- Er is te veel geld en mankracht nodig voor handhaving.